

VESIPOSTI

1/2006



Paheenjohtajan tervehdys

Akvaariossani häärii kutupuuhissa parasta aikaa kääpiörihmakalapariskunta. Lienee kevättä rinnassa niilläkin. Touhua pyörittää enimmäkseen uros. Se kyhää pintakasviston sekaan noin 10 senttiä halkaisijaltaan olevaa kuplapesää, jonne se aika ajoin houkuttelee naaraan suvunjatkopuuhiiin. Naaras tosin, lajimäärittelystä poiketen, lyöttäytyy seuraan useimmiten ihan omatoimisesti.

Loput ajasta uros puolustaa rakennelmaansa kutakuinkin öykkärimäisin elein. Jopa sitä itseään noin neljä kertaa suurempi lehtikala saa tuntea nahoissaan pienen pippurisen urhon isottelut.

Labyrinttikalojen, joihin myös rihmakalani kuuluvat, erikoisuuksiin kuuluu niiden kiduksista erillään oleva hengityselin, niin sanottu labyrinttielin, jonka avulla ne pystyvät hengittämään pinnalta noukkimaansa ilmaa.

Niiden luonnollista elinympäristöä ovat usein niukkahappiset pikku lammikot, joissa kyseinen hengityselin epäilemättä on tarpeellinen.

Urheilusukeltajat puolestaan noukkivat ilmansa pulloihinsa erillisellä mekaanisella hilanvitkuttimella, jota myös kompressoriksi kutsutaan. Veden alla ajan viettäminen on laitesukeltajalle enemmän poikkeus kuin sääntö. Useat urheilusukeltajat kuitenkin tuntevat aika ajoin ylitsepääsemätöntä vietinomaista tarvetta päästä tähän urheilusukeltajalle luonnonvastaiseen ympäristöön. Seuramme pääasiallinen tarkoitus onkin urheilusukeltamiseen addiktoituneen vesihenkilön kyseisen tarpeen tyydyttäminen.

Katsellessani akvaariossani häärivää kääpiörihmakalaurosta aloin miettiä, mihin kaikkiin vedeneläjiin & luonnonilmiöihin sitä onkaan parin viimeisen vuoden aikana tullut vetten alla törmättyä: mustekala, enkelihai(? -angelshark)), trumpettikalat, rauskut, meduusa vähintään 10 metriä pitkine lonkeroineen, merisiilit, kelpvimetsä, krotti, kampelat, kissakalat, kuningasravut, taskurapuja, rasvakala, hauki, silli-, turska-, kiiski-, sekä ahvenparvet, ahventen kutu järvenpohjalla, sukeltajakotilot, sudenkorenon toukat, saunankiuas, skootteri, piano jne.

Jollen harrastaisi sukellusta, suurin osa näistä muistoista olisi todennäköisesti pikemminkin television tuomaa virtuaalista aistiharhaa kuin tosielämän eteen tuomia, omin silmin koettuja kokemuksia, kaiken lisäksi suurin osa ihan lähivesillä. Ei ole juurikaan tarvinnut mennä merta edemmäs kalaan ;-)

Uusi sukelluskausi alkaa jälleen pikemmin kuin arvaammekaan. Pääasiassa kauden leirien ajankohdat ovat tiedossa. Lisää ajankohdista mm. tässä Vesipostissa. Useimpien leirien järjestäjät ovat johtokunnan piiristä. Muutamia leirejä sekä retkiä järjestetään tulevilla kaudella vain, jos kyseiselle tapahtumalle löytyy jäsenten piiristä puuhahenkilöitä. Näitä ovat muun muassa kesän Manamansalon leiri, Kattilankallan hylkyleiri sekä kesän Telman-reissut. Telman-reissut, sekä hylkyleiri ovat riippuvaisia lähinnä sukellustukialuksemme Viktorian huoltojoukkojen olemassaolosta sekä aktiivisuudesta.

Pariasataa pientä kääpiörihmakalan poikasta odotellessa:

ponnekasta tulevaa sukelluskautta kullekin taholle!

Kari Meriläinen



Järvisieni. Kuva: Matti Vuolteenaho

Kutsu kerhon kevätkokoukseen

to 30.3.2006 klo 18.00 Vesimessillä

Esityslista:

- 1 Valitaan kokouksen puheenjohtaja ja sihteeri
- 2 Valitaan kaksi pöytäkirjantarkistajaa ja ääntenlaskijat
- 3 Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
- 4 Todetaan äänioikeutettujen jäsenten läsnäolo
- 5 Vahvistetaan vuosikertomus ja tilinpäätös sekä päätetään niiden ja tilintarkastajain kertomuksen perusteella vastuuvapauden myöntämisestä johtokunnalle ja muille tilivelvollisille
- 6 Valitaan edustajat Urheilusukeltajain Liiton kevätkokoukseen
- 7 Käsitellään johtokunnan ja jäsenten esittämät muut asiat

Tervetuloa!

Jäänalle 2006

18.–19.3.

Taas on aika herätä talviunilta ja sukeltaa Jäänalle Vaalan kirkasvetisessä Saarijärvässä. Paikkana siis jälleen Hilkkula-maja kuten edellisinäkin vuosina. Maja tarjoaa yösijan 30 hengelle, asialliset ruuanlaittomahdollisuudet sekä hyvät puitteet *illanvietolle*. Iso rantasauna on käytössämme. Yöpyjät, ottakaa mukaanne liinavaatteet tai makuupussit.

Huomatkapas, että leiri sopii myös urheilulle P1- ja märkäpukusukeltajille, sillä sauna tarjoaa lämpimän pukuhuoneen. Leirin alussa pidetään kaikille pakollinen "koulutus"/kertaus jään alle sukeltamisesta.

Ilmoittautumiset ja kysymykset allekirjoittaneelle sähköpostilla pelttjuk@yahoo.co.uk poista. Kysymyksiä saa esittää myös numeroon 040 757 9306 (paitsi 1.–7.3. välisenä aikana). Perheet, pariskunnat ja muut sen sorttiset voivat varata oman huoneen

Ajo-ohjeet:

Kainuuntieltä (tie nro 22) kääntyy ennen Vaalaa tie Jylhämään. Ohitetaan Nuojuan voimalaitos, minkä jälkeen piakkoin käännytään risteyksestä oikealle. Kylteissä lukee ainakin Nuojua/Rokua. Ajetaan tätä tietä suoraan, ja tie ylittää rautatien, minkä jälkeen jatketaan edelleen noin 3 km, kunnes käännytään oikealle kääntyy Saarijärventie, kylteissä lukee Saarijärvi/Hilkkula. Saarijärventietä ajetaan suoraan noin 2 km, ja olet perillä. Tällä viimeisellä pätkällä on tien varrelle vasemmalle puolelle kiinnitetty sinipunaisia nauhoja opastamaan perille.

Lyhyt matka Oulusta suosii myös päiväselteään piipahtavia.

Jukka Pelttari



Kuva Jäänallesta 2005, Jukka Pelttari

Tapahumakalenteri 2006

Jäänalle Vaalan Saarijärvi	18.–19.3.	järjestää Jukka Pelttari
Narvik	24.-28.5.	järjestää Markku Heiskari
Norjan kesäleiri	vk 28	järjestää Pasi Lassila
Raajärven louhosleiri	1.–3.9.	järjestää Pasi Lassila
Hossa	22. –24.9.	järjestää Juhani Nikula
Syysleiri Rokuan Saarijärvi	20.–22.10.	Järjestää Jukka Pelttari

Manamansalon leiri ja Kattilankallan hylkyleiri ovat vielä vailla järjestäjää. Jos olet kiinnostunut leirin järjestämään, ota yhteys johtokuntaan. Kattilankallan leirin järjestämiseen vaikuttaa myös venetilanne: Viktorian huoltajia ja ylläpitäjiä kaivataan!



Joulupukin parta. Kuva: Matti Vuolteenaho

Leirin järjestäjän muistilista

- Tee leiri-ilmoitus johtokunnalle
- Varaa majoitus (arvioidulla henkilömäärällä)
- Sovi tavaroiden kuljetus leirille ja takaisin
- Tiedota leiristä jäsenille, esim. sähköpostilla
- Kerää ilmoittautumiset
- Tarkista mahdolliset leirimaksujen suoritukset
- Tarvittaessa vahvista majoituspaikalle henkilömäärä
- Sovi peräkärryn pakkausajankohta ja henkilöt
- Varmista kompressorikapasiteetin riittävyys
- Varmista hapenantolaitteen ja hapen mukanaolo
- Sovi majoituspaikan avainten hakemisesta
- Päätä ja tiedota leirin alkamiskellonaika
- Pidä leiri-info leirin alussa
- Organisoï sukellukset (sukellusvanhimpien kanssa)
- Huolehdi leirin purkamisesta ja siivoamisesta
- Huolehdi peräkärryn pakkaamisesta oikein
- Huolehdi peräkärryn purkamisesta Vesimessillä
- Tarkista palautettu kalusto
- Tee leirin loppuraportti johtokunnalle

Vesimiesten tutuimmat leirisukelluspaikat

Hossa, Suomussalmi

Hossan sukelluskohteena on syvä ja kirkas Öllörijärvi. Järveen on rakennettu useita vedenalaisia lavoja, ohjauksoysoverkosto ja puurakenteinen ”luola”. Järven suurin syvyys on noin 33 metriä. Rantamatalassa on paljon kaloja ahvenista mateisiin sekä kasvillisuutta. Pohjassa on runsaasti järvimalmia, joten kompassi saattaa ajoittain näyttää väärin. Syvemmällä pohja on sedimenttiä ja mutaa. Vesi on kirkasta ja 30 metrissä näkee vielä ilman lampua. Rannassa on Metsähallituksen sukeltajille rakentama suoja sekä kompressoritila. Laiturilta pääsee suoraan 3 metrin turvapysähdyslavalle. Hossassa on majoitettu useimmiten kahdessa suurehkossa mökissä yhteismajoituksessa. Mökeissä on sähkösauna ja alueella puulämmitteinen sauna. Päärakennuksessa on pieni kahvila kauppa.



Hossan kuikelo. Kuva: Matti Vuolteenaho

Kaatiala, Kuortane

Kaatialaan, Kuortaneen eteläpuolelle, on matkaa noin 350 km Oulusta. Kohde soveltuu parhaiten P2- ja kokeneemmille sukeltajille, koska tyypillisesti sukellamme avolouhoksen syvässä päässä. Parin sadan metrin päässä olevasta matalasta päästä voivat myös aloittelijat sukeltaa turvallisesti avolouhoksen kirkkaaseen veteen. Kaatiala on sukelluskohteena hieman tavallista vaativampi. Kaivoksen syvässä päässä olevilta portailta pääsee noin 4 metrin syvyydessä olevalle tasanteelle, jossa on hyvä pitää turvapysähdykset ja mahdolliset matalat dekompressiopysähdykset. 4 metrin reunalta seinämä putoaa pystysuoraan lähes 30 metrin syvyyteen. Noin 24 metrissä on sukelluskello, jossa voi käydä kuuntelemassa, miltä oma puheääni kuulostaa yli kolmen ilmakehän paineessa. Kellossa olevaa kaasua ei ole syytä hengittää. Sukelluskellon vierestä lähtevät kallion sisään tunnelit. Tunneliverkostosta löytyy kartta. Lyhyen uintimatkan päässä on myös autotalliksi kutsuttu turistiluola, jonne voi turvallisesti sukeltaa normaaleilla sukellusvarusteilla ilman eksymisvaaraa. Kaivoksella ei ole mitään palveluja, joten kaikki eväät, juomat ja muut tarvikkeet on tuotava itse paikalle ja roskat vietävä itse pois. Alueella ei siis ole edes järjestettyä jätehuoltoa, joten pidämmehän omalta osaltamme huolen siitä, ettei kaivoksen alue muutu kaatopaikaksi. Useimmiten olemme majoittuneet Aholankankaan leirintäalueen mökeissä (2 mh, oleskelutila-keittiö, wc, kylmä vesi) Kuortaneen keskustan tuntumassa. Alueella on saunarakennus, jossa on kaksi erillistä saunaa.

Rokuan Saarijärvi, Vaala

Saarijärven rannalla olevaan Hiikkulan majaan majoittuu mukavasti parikymmentä sukeltajaa. Majassa on muutamia makuuhuoneita, joissa on makuupaikkoja 2-6 kappaletta. Suuri yhteinen oleskelutila on varustettu mm. suurehkoilla takalla ja TV:llä. Keittiö vastaa suurin piirtein normaalia kodin keittiötä tiloiltaan ja varustukseltaan. Majassa on sähkösauna, rannassa kaksi rantasaunaa, joihin kannetaan pesuvesi järvestä.

Saarijärvi on Vaulujärveä merkittävästi kirkkaampi ja myös hieman syvämpi. Etenkin talvella Saarijärven vedessä on huikaisevan hyvä näkyvyys. Jäänalle 04 ja 05 -leirien aikaan vaakanäkyvyys vedessä oli useita kymmeniä metrejä. Järven pohja on pääosin hiekkaa. Hieman syvemmällä pohjassa kasvaa sammalen tapaista kasvillisuutta.



Jäänalle 2005. Kuva: Jukka Pelttari

Rokuan Vaulujärvi, Utajärvi

Vaulujärven rannalla olevassa NMKY:n leirikeskuksessa pidetään useimmiten kevään koulutusleiri ja usein myös syysleiri. Leirikeskuksen päärakennuksessa on kaksi suurta makuutilaa, joissa molemmissa on noin 30 makuupaikkaa. Lisäksi päärakennuksessa on muutamia pienempiä makuuhuoneita. Keittiö on suurtalouskeittiö (mm. tiskikone, mikroaaltouuni, kahvinkeitin, 2 jääkaappia). Rannassa on erillinen saunarakennus, jonka yhteydessä olevalta laiturilta ja sen vierestä sukellaan. Märkäpukusukeltajat arvostavat saunan lämpimiä tiloja pukua pukiessaan ja riisuessaan. Rannassa on myös nuotiopaikka.

Vaulujärvi on sukelluskohteena kirkasvetinen, mutta mutapohjainen. Laiturin välittömässä läheisyydessä on hiekkapohja, jossa näkyvyys säilyy myös kurssisukellusten aikana.

Vaulujärven syvin kohta on noin 19 metriä syvä kuoppa laiturista katsottuna oikealla puoliskolla järveä. Vasemmasta puoliskosta löytyy mm. Vaulujärven hylky, eli uponnut puinen soutuvene.

Rokuan Saarinen, Utajärvi

Seurakuntien leirikeskus sijaitsee Saarisen rannalla, parin kilometrin päässä Vaulujärvestä. Saarisen alueella majoitumme muutama erilliseen rakennukseen rannan tuntumassa. Rakennuksissa on pienet minikeittiöt. Rannassa on saunarakennus ja sen edustalla laituri.

Saarinen on hiekkapohjainen maksimissaan noin 20 metriä syvä järvi, jossa on pieni saari. Saaren ympäri voi sukeltaa, mutta matalimmillaan vettä saaren takana on vain vajaat kaksi metriä. Saaren kiertämiseen menee helposti tunti sukellusaikaa.

Vastarannalla on laavu, josta voi käydä sukeltamassa Saarisessa, vaikka ei Seurakuntien leirikeskuksessa majoittuisikaan. Laavurantaan pääsee autolla metsäautotietä pitkin.

Paakkila, Tuusniemi

Paakkilan kaivosalueeseen kuuluu kaksi avolouhusta ja ne yhdistävä tunneli. Tunnelin puolivälissä on kaivosmiesten sosiaalitalat. Tunnelissa sukeltaminen vaatii kahdennetut laitteet ja asianmukaisen koulutuksen, mutta avolouhosten puolella voi sukeltaa normaaleilla virkistyssukelluslaitteilla. Suuremmassa avolouhoksessa on kaivostoiminnan jäljiltä pieni rautatievaunu, joitain rakennelmia ja ajorampeja, kevytmoottoripyörän hylky sekä Olvin jättisuuri mainosolutpullo. Rannassa on laavu ja siihen nuotiopaikka. Kaivoksen alue on yksityisaluetta, mutta seuramme on lunastanut oikeuden sukeltaa kaivoksessa pientä (seuran maksamaa) maksua vastaan. Paakkilan kaivoksesta on louhittu asbestia, jota on ympäristön maastossa edelleenkin pieniä määriä. Vedessä oleva asbesti ei ole terveydelle vaarallista, mutta maastossa se saattaa kuivalla säällä pölytä, mutta terveysturvalliset eivät ole katsoneet aluetta vaaralliseksi oleskella. Paakkilassa olemme majoittuneet usein viihdekeskus Hojo-Hojon mökeissä. Mökit ovat erittäin pieniä. Alueella on talousrakennus, jossa voi laittaa ruokaa. ja 2 puulämmitteistä saunaa. Päärakennuksessa on viikonloppuisin tanssiorkesteri.

Manamansalo, Vaala

Manamansalo on suurehko saari keskellä Oulujärveä. Manamansalossa on kaksi sisäjärveä, joissa voi sukeltaa. Heikanlampi on hiekkapohjainen järvi, jossa on syvimmillään noin 25 metriä vettä. Heikanlammessa on mm. sortumaranta ja vedenalainen metsikkö. Metsähallituksen leirintäalueen lähistöllä on Kokkojärvi. Se on vain noin 10 metriä syvä lampi, mutta siinä on runsaasti ahvenia sekä muita kaloja. Manamansalon molemmat sukelluskelpoiset järvet ovat korkeiden ja jyrkkien rantatörmien takana, joten tavaroiden kantaminen kesähelteellä on raskasta ja hikistä puuhaa. Sukelluksen jälkeen tuleekin muistaa olla rehkimättä ja pitää huolta nestetasapainosta, jotta sukeltajantauti ei pääse yllättämään. Kultahiekkojen leirintäalue Manamansalon eteläpäässä on Oulujärven rannalla oleva majoituspaikka, josta olemme varanneet yleensä muutamia neljän hengen mökkejä. Rannalla on vuokrattava puulämmitteinen rantasauna. Saunarannasta voi mennä uimaan, mikäli jaksaa kahlata Oulujärvellä. Leirintäalueen vastaanottorakennuksessa on pieni kioski sekä grilli, jossa tarjoillaan myös olutta. Suihkut ja wc:t ovat erillisessä rakennuksessa. Alueella on myös grillikatos, jossa voi vaikka illalla paistaa makkaraa.

Kattilankalla, Perämeri

Kattilankalla on pieni saari noin 30 kilometrin päässä Oulun edustalla. Muutaman minuutin venematkan päässä ovat höyrylaiva Telman ja koffi Sofia Marian hylyt. Kattilankallassa on suojasatama, pari nuotiopaikkaa, muutama mökki ja Kellon meripelastusseuran tukikohta. Olemme majoittuneet saaren keskellä olevassa pienessä metsikössä telttamajoituksessa. Kaikki tarvittava juomavedestä lähtien on tuotava itse paikalle ja roskat vietävä pois. Saarella kuuluvat gsm-matkapuhelimet ainakin hyvällä säällä. Säätila saattaa muuttua vuorokaudessa niin paljon, että pahimmassa tapauksessa takaisin mantereelle ei voi lähteä suunnitellussa aikataulussa.

Telma on vuonna 1939 uponnut selluloosalastissa ollut noin 70-metrinen höyrylaiva, joka makaa 4—20 metrin syvyydessä. Alus on varsinkin keulaosastaan pahoin kärsinyt, eikä keulakannen alla ole hyvä sukeltaa. Peräkannella voi joihinkin sisäosiin käydä hyvissä olosuhteissa kurkistamassa. Myös konehuoneeseen ja kapyysiin pääsee sisälle.

Sofia Maria on museohylky, jolla sukeltaessa on muistettava, että hylkyyn ja sen esineistöön ei saa koskea. Pohjois-Pohjanmaan museossa on oma osastonsa hylystä. Osaston yhteydessä on myös Telmaan ja muuhun oululaiseen merenkulkuun liittyvä näyttely. Muinaismuistolaki kieltää museohylkyihin kajoamisen, ja oululaiset sukeltajat ovat onneksi jättäneet Sohvin hyllyn myös jälkipolvien ihailtavaksi. Telma sitä vastoin on ryöstetty pahoin kaikesta irtoavasta tavarasta. Viime vuosina tämä hyllyn tuhoaminen on onneksi merkittävästi vähentynyt sen tultua yleisesti paheksutuksi.

Koulutusasioita

P1-kurssin allasharjoituksia pidetään Raatin uimahallilla ainakin 12.3., 26.3., 2.4., 9.4. ja 23.4. Kurssilaiset ovat altaassa kyseisinä päivinä n. klo 18.45–20.45. Kokeneemmat uimarit ja sukeltelijat antanevat tilaa aloitteleville kurssilaisille. Kurssin avovedet pidetään Rokualla 2.–4.6. ja Haukiputaan montulla 10.–11.6.

Nitrox-kurssi pyritään pitämään alkukesän aikana, kunhan kaasutusasiat saadaan kuntoon.

P2- ja P3-kurssit pyritään pitämään loppukesän puolella, mikäli kursseille on riittävästi tulijoita ja innokkaita vastuukouluttajia.

Kiinnostuksesi kursseille osallistumiseen voit ilmaista rekisterinpitäjälle (juhani.nikula@luukku.com.poista/040-500 6931). Lisätietoja kursseista järjestelyiden varmistuessa sähköpostilistalla ja toivottavasti myös kevään Vesipostissa.

Mikäli koet kiinnostusta sukelluskurssien pitämiseen joko tänä tai tulevina vuosina, ilmaise asia mahdollisimman pikaisesti Juusolle.



Tuskin enää koulutusta tarvitseva sukeltaja Ouluntullissa.
Kuva Tommi Salminen

Norpille tukea

Norpat ovat saaneet 500 euroa avustusta Nuorelta Suomelta. Rahoilla Anni Mäkelä koulutetaan norppahojaajaksi. Muut rahat käytetään muuhun toiminnan kehittämiseen

Pulahduksia Välimeressä

Saimme äkillisen idean lähteä viikoksi etelän aurinkoon vuodenvaihteessa ajatuksena kokeilla hiukan eksoottisempia vesiä. Koska osalla seurueesta oli mahatautisia kokemuksia Punaisenmeren matkoista, päätimme pelata varman päälle ja etsiä kohteen Välimereltä.



Päivi, "Pena" ja Eeva-Kaarina Buceo Costa Nerjan edustalla.

Olin itse käynyt aiemmin Nerjassa, ja kun tämä Aurinkorannikon pikkukaupunki on muuten mukava kohde, niin lähdimme katsastamaan sitä ja sen sukellusvesiä. Sukeltaminen jäi meillä hiukan vähäiseksi, koska uusivuosi sotki aikataulut. Se nimittäin on ainoa päivä vuodessa, etteivät sukellusfirmat tai muutkaan paikat ole auki, ja kun emme olleet etukäteen tehneet varauksia, niin alkuloma meni ihmetellessä ja vuorivuohia ihaillessa. Intouduimme nimittäin patikoimaan, ja olihan sekin mukavaa.

Myös espanjalainen uudenvuodenaatto tuli koettua: kaupunki jakoi kaikille pussit, joissa oli "vappuhepeneitä", 12 viinirypälettä ja pieni pullo kuohuviiniä. Naisilla oli onnea tuottavat punaiset alusvaatteet, ja sitten katsottiin iltotulituksia ja popsittiin rypäleet kellon lyöntien tahdissa.

Buceo Costa Nerja (www.nerjadiving.com) on Burriana-rannalla toimiva sukellusklubi, joka sukelluttaa ja kouluttaa ympäri vuoden. Jos veneellä ei pääse vesille, sitten sukellaan rannasta. Sukellukset maksoivat 35 euroa veneestä käsin, eikä ainakaan hiljaisena aikana meiltä otettu erikseen varustemaksua. Yhdellä meistä tosin oli kaikki omat kampeet mukana, muilla osin. Huumorivirne silmäkulmassa alituisesti vilkkuva Bernabe, toinen klubin omistajista, haki meidät autolla hotellista. Hänen ruotsalaissyntyinen vaimonsa oli toinen omistaja, ja meitä sukeltamaan veivät englantilainen Louise ja norjalaissyntyinen venevastaava Knut.



Päivittäin tehtiin kaksi sukellusta: ensimmäinen kymmeneltä aamulla, toinen kolmelta iltapäivällä. Pullot ja muut roinat kannettiin itse 50 metriä rantaan veneelle, sitten matka sukelluspaikkaan kesti 15–20 minuuttia. Vesi oli syvemmillä 15-asteista, pinnassa 18. Teimme sukelluksia maksimissaan 18 metrin syvyyteen. Parhaita elämyksiä olivat kättelyt mustekalojen kanssa, ja ainakin minulle ensimmäistä kertaa ulkomailla sukeltamassa olleelle kaikki värikkäät pikkukalat, merisiilit, -vuokot ja ruohot. Näimme pari pikku mureenaakin (guardian eel), jokusen ravun ja vaikka mitä kaloja, joita en tunnistanut. Välimeren vesi on kirkas, mutta tuulten takia siihen oli sekoittunut jonkin verran hiekkaa, joten näkyvyys ei kuulemma ollut ihanteellinen. Minun kokemuksellani se oli riittävän hyvä.

Sukelluksen ja kotiinpaluun jälkeen auringon paistaessa oli lämmin riisua ja pukea kadun varressa. Tarjolla tosin oli peremmällä vessa ja lämmin suihkukin. Kahden päivittäisen sukelluksen välissä ehti syödä lounaan rantaravintolassa ja kuivatella märkäpuvusta enimmäkseen vedet pois. Märkäpuvussa tarkeni ihan hyvin sukeltaa, yhtä lailla kuin Suomessa kesällä. Vain venematalla palatessa tuuli oli kylmä.



Nerja on rauhallinen kaupunki noin 60 kilometriä Malagasta itään, ei pahasti turismin pilaama. Sen kuuluisin nähtävyys on kaupungin ulkopuolella olevat tippukiviluolat. Frigilianan taiteilija- ja käsityöläiskylä on muutaman kilometrin päässä vuoren rinteessä, ja sen kapeilla kaduilla voi ihaila kuvauksellisia rakennuksia ja ostella tuliaisiksi käsitöitä tai vaikka paikallista hunajaa. Sukelluksien välipäivinä voi ajella vuokra-autolla ympäristön kauniissa pikkukaupungeissa, vieraila Malagan uudessa Picasso-museossa, vaeltaa vuoripoluilla tai tehdä bussimatkan Gibraltarin apinoita ihmettelemään. Ja tietysti voi syödä hyvin ja ostaa lähikaupasta pahvipurkillisen sangriaa tai pullollisen andalusialaista sherryä.

Päivi Kangasniemi

Kuvat: Reijo Tikkanen (myös kansikuva) ja E-K Lämsä

Tiedonkulku tökkii – vai tökkiikö?

Sähköpostilistalla, kokouksissa, pikkujoulujen pikkutunneilla, parkkipaikoilla ja kenties muissakin yhteyksissä on herättänyt keskustelua Yagoon sähköpostilistan toimivuudesta ja toimimattomuudesta: se nimittäin ei ole toiminut OPOY:n liittymien posteissa, ainakaan onnettomalla jäsen Äksällä.

Kuinka laaja ongelma on tai on ollut, sitä on mahdoton tietää, koska ne mahdolliset jäsenet, joita Yahoo ei ole saavuttanut, eivät tietenkään ole päässeet osallistumaan listakeskusteluun. Vaikka asiaa harmitellut OPOY:n liittymän haltija oli ottanut netistä ilmaisen sähköpostiosoitteen (luukku.com), hän ei ole silti saanut jostain syystä yhteyttä listalle.

Ratkaisuksi tiedonkulkuongelmaan on ehdotettu palvelun vaihtamista tai keskustelufoorumin avaamista nettisivuille. Nämäkään eivät ole yksinkertaisesti toteutettavissa: mistä löytää parempi ja varmempi lista kuin Yahoo, kuka hoitaisi asian, että jos se sitten ei toimikaan kaikilla, kuka ehtisi tehdä nettisivut ja foorumin, miksi foorumi, kun sähköposti on aina auki ja helppokäyttöinen. Kaiken lisäksi valtaosa jäsenistöstä on ollut täysin tyytyväinen Yagoon sähköpostilistaan – ja miksipä ei olisi, kun se itsellä toimii.

Kunnes onni kääntyi

Liekö ollut Ahti vai Poseidon suutuksissa, mutta yhtäkkiä tuuli kääntyi, ja postit alkoivat tipahdella jäsen Äksän postiin, siis myös OPOY:n meiliin. Kenties OPOY on saanut jonkin piuhan liitettyä tai hoksannut työntää tipahtaneen töpselin pistorasiaan (ilmaistakseni asian asiantuntemattomalla humanistitippaleipäpääkielellä), mutta näin vain kummasti kävi. Ongelma siis on ratkennut ainakin yhden jäsenen kohdalla. Mikä oli vikana ja miten se yhtäkkiä korjaantui, se jäänee arvoitukseksi.



Arvoitus. Kuva: Matti Vuolteenaho

Yagoon listalle netin kautta

Ennen kuin jäsen Äksä sai meilisateen ropisemaan lootaansa, hän sai eräältä ystävälliseltä jäsen Yyltä XL-dummies-ohjeet, miten netin kautta pääsee lukemaan Yagoon listaa, joten kerrotaan ne tässä kaiken varalta kaikille (muillekin epänörteille) tiedoksi. Onhan niistä iloa, jos jossain reissun päällä esimerkiksi haluaa käydä listalla.

Miten pääsen lukemaan Vesimiesten postilistaa netin kautta?

1. Mene osoitteeseen <http://groups.yahoo.com>

- Luo sivulla itsellesi uusi identiteetti eli "Yahoo-ID" klikkaamalla nappulaa "Sign up". Seuraa avautuvia ohjeita.

- Tarvitset identiteettiä (ID) voidaksesi liittyä Vesimiesten keskusteluryhmän jäseneksi.

2. Vesimiesten ryhmä löytyy sivulta <http://groups.yahoo.com/group/vesimiehet>

- Siellä klikkaa nappulaa "Join this group". Seuraa taas aukeavia ohjeita. Kohtaan, jossa kysytään perusteluja, miksi sinut tulisi hyväksyä mukaan, voit kirjoittaa esim. suomeksi olevasi Oulun Vesimiesten jäsen tms.

- Jää odottamaan muutamaksi päiväksi, kunnes ryhmän moderaattori eli "owner" hyväksyy jäsenyytesi.

- Tältä sivulta voit sitten jatkossa käydä lukemassa ajankohtaista keskustelua ja myös osallistua siihen.

vesimiehet@yahoogroups.com

Näin liityt postituslistalle (normaali käytäntö): Lähetä sähköpostia omasta meilistäsi osoitteeseen vesimiehet-subscribe@yahoogroups.com. Kun olet liittynyt listalle, voit lähettää listalle postia osoitteella vesimiehet@yahoogroups.com. Listalla voi esimerkiksi kysellä sukellusseuraa tai vaikkapa mahdollisuuksia pullojen täyttöön sekä tiedotetaan ajankohtaisista asioista. Keskustelu on välillä aika vilkastakin.

Vesimiesten uimahallivuorot

Raatti:	
Sunnuntaisin klo 17–18	Norpat altaalla. Muille kuntosali käytettävissä.
18–19	Yleinen allasvuoro
19–21	Kurssien allasvuoro. Yleisessä käytössä jos ei kursseja.
21.20	Halli laitetaan lukkoon. Poistuttava käytännössä jo hieman aikaisemmin.

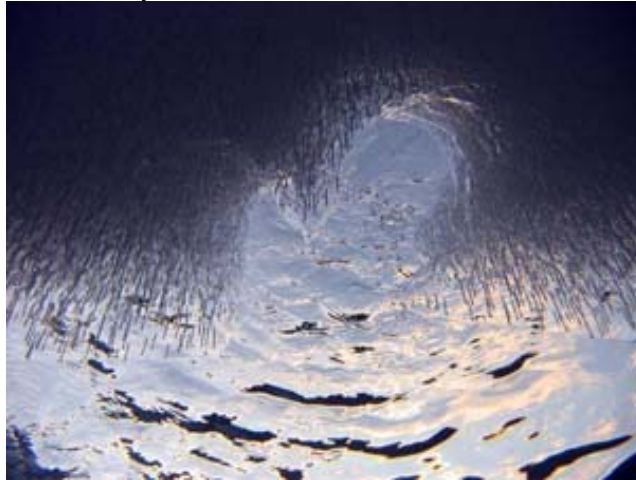
Raksila:	
Keskiviikkoisin klo 20–21.30	Yleinen uintivuoro.

Uimahallivalvonnat Raatissa

Tänä talvikautena hallivalvontavuorot on arvottu jäsenistön kesken. Arvontaan pääsivät osallisiksi ne, jotka hallivuoroja ovat aiemmin käyttäneet. Nimesi löytyminen listalta tarkoittaa, että olet vastuussa kyseisen hallivuoron valvonnan järjestämisestä. Ellet pääse itse paikalle, niin hanki hyvissä ajoin sijainen kyselemällä esimerkiksi seuran sähköpostilistalla, olisiko joku halukas vaihtamaan valvontavuoroaan kanssasi.

Ellet ole raivokkaista yrityksistäsi huolimatta onnistunut hankkimaan valvojaa kyseiselle vuorolle, niin ilmoita tilanteesta viimeistään vuoroa edeltävänä perjantaina Tommi Salmiselle, niin tiedän perua hallivuoron kyseiseltä kerralta.

Ajantasainen lista on Raatin ilmoitustaululla, joten katsopa siellä käydessäsi, onko vielä tyhjiä vuoroja, joihin voit lisätä nimesi valvojaksi!



Kuva ei ole Raatista vaan viime talven Jäänallesta. Kuva: Jukka Pelttari

Ohjeet valvojan toimista:

1. Ensimmäiseksi valvojan on syytä tarkistaa, että käytävä-, pullo- ja perusvälinevarastojen ovet ovat auki. Näihin oviin ei Vesimiehillä ole avaimia. Tarvittaessa etsitään/soitellaan laitosmies ovia avaamaan. Kompuraa ja pulloja ei tietystikään vielä näin alkusyksystä Raatissa ole, joten alakerran ovia ei tarvinne vielä availta. Perusvälinevaraston ulompi ovi (siivouskomero) kylläkin – sisempään on meidän kouluttajilla avain.
2. Vesimiehet saavat mennä pukutiloihin jo klo 16.45, joten siitä alkaen on hallivalvojan syytä varmistua, että hallille tulijat ovat seuran jäseniä tai heidän seuralaisiaan. Sisään tulijoiden vahtimista jatketaan aina kello 18.30 asti ainakin. Tämän jälkeen ovet on laitettava lukkoon, ja valvoja voi itsekkin siirtyä saunan puolelle. Ovipäivystyksen voi tehdä myös kännykän avulla (ts. jättää lappu oveen, missä on numero, mistä tavoittaa) tai pistämällä ovi lukkoon ja käymällä about 5 min välein kattomassa onko kulkijoita. HUOM! 18.30 jälkeen ei siis taata pääsyä sisälle.
3. Allasvuoron päätyttyä tarkistetaan allas ja sen ympäristö, ja mahdollisesti sinne unohtuneet seuran välineet palautetaan varastoon. Lastenaltaassa olevat tavarat nostellaan reunoilla oleviin laatikoihin.
4. Lopuksi lasketaan aulan tiskillä olevaan ilmoittautumisvihkoon kävijöiden määrä ja täytetään valvontalomake, joka pitäisi löytyä aulan tiskiltä.
5. Varmistetaan valvojalistasta, että seuraavalle viikolle on joku ilmoittautunut hallivalvojaksi. Mikäli kenenkään nimeä ei ole listassa, etsitään vaikka sähköpostilistan kautta seuraava valvoja. (HUOM! Valvojat on arvottu ja nimetty huhtikuun loppuun asti.)
6. Valvoja saa poistua, kun viimeinen uimari on poistunut. Varmista, että ovet menevät lukkoon!

Vesiposti sähköisenä?

Ilmoita sähköpostilla paivi.kangasniemi@pp.inet.fi, jos haluat Vesipostisi tulevaisuudessa AINOASTAAN sähköpostitse.

#vesimiehet irc-kanava

Irciin pääsee, kun asentaa ensin koneelle jonkun irc-ohjelman, esim. <http://www.mirc.com>. Ohjelmalla otetaan yhteys johonkin irc-palvelimeen, joka toimii omalla nettiliittymällä. Esim. jos on Opoy:n Baana-liittymä, niin palvelin on **irc.opoy.fi:6667**. Asetuksiin syötetään myös haluttu kutsumanimi. Irkissä on sitten ziljoona eri kanavaa, ja vesimiesten oma on **#vesimiehet**. Aktiivista sukelluskeskustelua löytyy **#sukellus**. #sukellus-kanavalla on oma kotisivu <http://www.irc-sukellus.tk/>
Netistä löytyy myös hyvin ohjeita tietämättömille esim. <http://irc-galleria.net/irc-opas.html>

PL

Johtokunta 2006

Kari Meriläinen, puh.joht., k4r1@luukku.com.poista 050 487 2095 (useimmin näin talvisaikaan käytössä/ns. lomanro on 045 634 1772)

Markku Heiskari, varapj.-taloudenhoitaja, markku@sukellusvideo.com.poista 050 486 0275

Juha Haapajärvi, sihteeri, jhaa@paju.oulu.fi.poista 040 7462 176

Tommi Salminen, tommi.salminen@iki.fi.poista 0400 814 992

Miia Vauhkonen, miiavauh@suomi24.fi.poista 040 745 9163

Pasi Lassila, plassila@paju.oulu.fi.poista

Jukka Pelttari, pelttjuk@yahoo.co.uk.poista 044 506 5255

Varajäsenet:

Juhani Nikula, juhani.nikula@luukku.com.poista 040 500 6931

Jouni Herronen, jouni.herronen@elisanet.fi.poista 050 529 0997

Toimihenkilöt

Koulutus: Juuso Mettälä, juuso.mettala@luukku.com.poista, 050 568 6556

Nuorisotoiminta: Miia Vauhkonen, miiavauh@suomi24.fi.pois 040 745 9163

VAPEPA: Matti Karppinen, matti.kar@suomi24.fi.poista, 0400 937 839

Kompressorit: Jukka Pelttari, pelttjuk@yahoo.co.uk.poista 044 506 5255

Laitteiden huolto: Tommi Salminen, tommi.salminen@iki.fi.poista 0400 814 992

Jäsenrekisteri ja kurssille ilmoittautumiset: Juhani Nikula 040 500 6931

juhani.nikula@luukku.com.poista

Vesiposti: Päivi Kangasniemi 050 547 9596, paivi.kangasniemi@pp.inet.fi.poista

HUOM! Laitteiden ja välineiden vuokrauksesta vastaavaa ihmistä kaivataan!

Koska Vesiposti ilmestyy Internetissä sähköisessä muodossa, on roskapostin ehkäisemiseksi yhteyshenkilöiden sähköpostiosoitteisiin lisätty loppuun ylimääräinen osa, joka tulee siis poistaa, jotta sähköposti menee perille.

**Seuraava Vesiposti ilmestyy toukokuussa. Jos haluat siihen tekstiäsi tai kuviasi, seuraa sähköpostipostilistaa tai kysele aikataulua suoraan toimituksesta
paivi.kangasniemi@pp.inet.fi.poista**

PMM 2

119502

Oulun Vesimiehet Ry
c/o Markku Heiskari
Kuuselantie 4
90450 KEMPELE



Jään alla 2005. Kuva: Jukka Pelttari